

Počítač

Pavlík po dlouhém dni ve škole konečně usedl ke svému počítači. Udělal si úkoly a pustil se do hraní. Po několika hodinách nepřetržitého hraní ho začala trochu bolet hlava, ignoroval to a hrál dál. Ale náhle se mu hlava zatočila a upadl na zem.

Když se probрал, rozhlédl se po pokoji, vše bylo na svém místě - jen počítač ne. Zničený se dopotácel do obývacího pokoje, ale v tom dostal do ruky zbraň a v obýváku se začaly objevovat pohybující se terče. Nejdřív nevěřil svým očím, ale pak se do toho zabral a začal je sestřelovat, zanedlouho se mu otevřela cesta dál.

Ale něco bylo špatně. Vždy když udělal, co neměl, něco ho vrátilo zpátky. Když se pokusil utéct, zarazil se a táhlo ho to také zpátky. Uvědomil si, jak ho hra ovlivňuje a dělá si s ním, co chce.

Po chvíli ho to přestalo bavit a začal hledat cestu pryč. Objevil temnou uličku, kam se vplížil. Na konci uličky byly dveře, otevřel je a za nimi jako by byl konec světa a temnota. Nic jiného mu nezbývalo, než skočit. Skočil, ale najednou se z temnoty vyrojily jeho noční můry, všemožné nepěkné věci se spojily a vznikla z toho podivná odpornost.

To už Pavlík nevydržel a probudil se z tohoto hrozného snu. Otřel si pot z čela, šel se napít a usnul.

Od té doby už nikdy nehrál tak moc dlouho do noci na svém počítači počítačové hry. A těm se střílením se raději vyhýbal úplně.